

Катерина ВІННІЧЕНКО

здобувачка освітньо-професійної програми

«Менеджмент», ЗУНУ

Науковий керівник – к.е.н., доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу ЗУНУ Ірина ДЕМКІВ

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНИЙ МЕХАНІЗМ УПРАВЛІННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА: ЗМІСТ ТА СТРУКТУРА

Конкурентне економічне середовище ставить нові вимоги до розробки організаційно-економічного механізму управління конкурентоспроможністю підприємства, ефективність функціонування якого повинна забезпечуватися як удосконаленням організації виробництва, праці та управління, так і спроможністю його адаптації до сучасних умов господарювання. Оскільки для забезпечення ефективного функціонування підприємство має виробляти конкурентоспроможну продукцію, то механізм управління конкурентоспроможністю підприємства дає змогу вирішувати проблеми забезпечення високого рівня його конкурентоспроможності та посилення конкурентних переваг. У зв'язку з цим особливої актуальності набуває проблема розробки організаційно-економічного механізму управління конкурентоспроможністю сучасного підприємства.

Проблема пошуку шляхів підвищення конкурентоспроможності сучасного підприємства в економічній науці й практиці складна і багатопланова. При цьому основний акцент робиться на розробці структурних елементів організаційно-економічного механізму управління конкурентоспроможністю підприємства, на основі об'єднання управлінських, технічних й технологічних заходів [8]. Управління конкурентоспроможністю підприємств має охоплювати, по-перше, проблеми якості продукції, ресурсозбереження, вивчення інфраструктури внутрішніх і зовнішніх ринків [1], по-друге, загальні функції управління (стратегічний маркетинг, планування, організацію виробничих та управлінських процесів, облік і контроль, мотивацію і регулювання діяльності) [5], по-третє, всі стадії життєвого циклу об'єктів управління на підприємстві [3].

Загалом організаційно-економічний механізм управління підприємством є «сукупністю організаційних і економічних важелів, які впливають на економічні й організаційні параметри системи управління підприємством» [10, с. 83]. Вказане сприяє формуванню й посиленню організаційно-економічного потенціалу підприємства, отриманню конкурентних переваг та ефективності його діяльності загалом. Під організаційно-економічним механізмом управління конкурентоспроможністю підприємства також розуміють «сукупність форм,

засобів та методів управління розвитком підприємства і результатами його діяльності, спрямованого на довгострокове забезпечення його конкурентних позицій на локальному і глобальному ринках» [1, с. 261].

В структурі організаційно-економічного механізму управління конкурентоспроможністю підприємства Л. Балабанова, В. Холод [2] виділяють цільову систему, функціональну систему та систему забезпечення. Цільова система організаційно-економічного механізму управління конкурентоспроможністю підприємства містить цілі та основні результати його діяльності, а також критерії вибору і оцінки досягнення вказаних цілей і результатів, функціональну – сукупність функцій діяльності, покликаних забезпечити конкурентоспроможність підприємства, систему забезпечення – спрямовану на реалізацію управління конкурентоспроможністю підприємства.

Аналіз наукової літератури [4; 5; 7; 8; 10; 11 та ін.] дає нам змогу стверджувати, що ефективний організаційно-економічний механізм управління конкурентоспроможністю підприємства пов'язаний із розробкою та функціонуванням таких управлінських підсистем: управління якістю продукції підприємства; управління виробничою діяльністю підприємства; управління маркетинговою діяльністю підприємства; управління фінансовою діяльністю підприємства; управління персоналом підприємства.

Отже, підвищення конкурентоспроможності сучасних підприємств та утримання ними конкурентних переваг на локальних і глобальному ринках залежить від ефективності організаційно-економічного механізму управління конкурентоспроможністю. Запропонована структура організаційно-економічного механізму управління конкурентоспроможністю підприємства передбачає управління якістю продукції підприємства, управління виробничою діяльністю підприємства, управління маркетинговою діяльністю підприємства, управління фінансовою діяльністю й управління персоналом підприємства. Вказане вимагає концентрації управлінських дій на підвищення конкурентоспроможності підприємства та його стійкості до ринкових умов функціонування.

Список використаних джерел

1. Артеменко Л. П., Піддубна А. С. Організаційно-економічний механізм управління конкурентоспроможністю промислового підприємства. *Економічний вісник НТУ «Київський політехнічний інститут»*. 2015. № 12. С. 259–264.
2. Балабанова Л. В., Холод В. В. Стратегічне маркетингове управління конкурентоспроможністю підприємств: навч. посіб. Київ : Професіонал, 2006. 332 с.
3. Безрукова Т. Л., Сапронов Е. И., Морковина С. С. Управление конкурентоспособностью предпринимательской организации : монография. М :

КноРус, 2008. 163 с.

4. Грещак М. Г., Гребешкова О. М., Грещак М. Г. Внутрішній економічний механізм підприємства : навч. посіб. Київ : КНЕУ, 2001. 228 с.

5. Жданов С. А. Механизмы экономического управления предприятием : учеб. пособ. Мо : ЮНИТИ–ДАНА, 2002. 319 с.

6. Кобиляцький Л.С. Управління конкурентоспроможністю : навчальний посібник. Київ : Зовнішня торгівля, 2003. 304 с.

7. Конкурентоспроможність: проблеми науки і практики: монографія / Кузьмін О. Є., Долішній М.І., Булеєв І. П. та ін. Харків : ІНЖЕК, 2006. 248 с.

8. Кривов'язюк І. В. Проблеми формування організаційно–економічного механізму системи управління конкурентоспроможністю підприємства. URL : <http://mobile.pidruchniki.ws/1368051153556/>

9. Паламарчук О. М. Сутність та формування організаційно–економічного механізму управління конкурентоспроможністю підприємства. URL : http://archive.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/evu/2011_17_2/Palamarchuk.pdf.

10. Піддубна Л. І. Конкурентоспроможність економічних систем: теорія, механізм регулювання управління : монографія. Харків : ІНЖЕК, 2007. 368 с.

11. Русин–Гриник Р. Р. Сутність та структура організаційно-економічного механізму управління конкурентоспроможністю підприємства. *Науковий вісник НЛТУ України*. 2010. № 20/5. С. 240–247.

Зоряна ВЛАХ

здобувачка освітньо-професійної програми
«Публічне управління та адміністрування», ЗУНУ
Науковий керівник – к.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу ЗУНУ Олена ДУДКІНА

ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ СФЕРОЮ ТУРИЗМУ РЕГІОНУ

Туристична галузь є важливою складовою соціально–економічного розвитку регіонів та громад, яка сприяє створенню робочих місць, розвитку туристично–курортного і готельного бізнесу, залученню вітчизняних та іноземних інвестицій. Сфера надання туристичних послуг покликана виконувати важливе соціальне завдання – забезпечення потреб різноманітних категорій населення у якісному, комплексному, доступному споживанню туристичного продукту, що, в свою чергу, сприяє підвищенню рівня та якості життя громадян. Специфіка функціонування сфери туризму та рекреації зумовлює необхідність використання спеціальних методів та управлінських прийомів, зокрема, щодо управління змістом робіт. Так, практика розробки і прийняття управлінських